

КНЯЗЪ СИМЕОНЪ ТЪРНОВСКИ

Князь Симеонъ навърши на 16 юний четири години. Той е доста порастналъ, има хубава стойка, приветливъ погледъ, сладка усмивка и хубави сини очи. Здравъ и пъргавъ, той расте бързо, говори правилно и хубаво български и нѣмски езици, внимава на въпроситѣ и обмисля отговоритѣ си.

Презъ лѣтото Князь Симеонъ играе цѣлъ день съ сестра си, Княгиня Мария Луиза, изъ градинитѣ на двореца Враня. Играе и съ децата на служащитѣ въ двореца, които живѣятъ тамъ. Сестричката му го много обича и се грижи за него при игритѣ. Пази го да не падне, да се не изцапа.

Игритѣ имъ изъ двора сж: тичане, игра съ топка и забави изъ купчинкитѣ пѣсѣкъ. Обути въ сандали на боси крака, облѣчени леко и по ржкави, тѣ носятъ съ малки колички пѣсѣкъ, носятъ кофички вода, правятъ кжщички, фурнички, градини, езера и се забавяватъ до насита.

При лошо време Князътъ играе вжтре съ играчкитѣ си — автомобилчета, аеропланчета, кончета, които кара умѣло и бързо съ ржце и крака.

Но, както всички деца, и Князътъ понѣкога се разплаква. Тогава не го глежатъ и не се стараятъ да го утешаватъ, а го оставятъ да се наплаче. Веднажъ, кога той се разплакалъ, майка му му казала:

— Ако плачешъ много, иди въ стаята, отплачи се тамъ и после ела тукъ!

И го завела въ стаята му. Следъ малко Князътъ се появилъ на вратата съ сълзи на очи и казалъ:

— Самичекъ не ми се плаче!

Често пжти извеждатъ на разходка Княза и Княгинята изъ околноститѣ на града. Тогава Князътъ гледа какъ играятъ децата, разговаря съ тѣхъ, гледа и какъ работятъ работницитѣ по полето. Такива разходки малкиятъ Князь обича много.